

XVIII C 4109/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Karolina Paluszkiewicz

rozpoznawszy w dniu: 31 lipca 2017 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.

przeciwko: W. W.

o: zapłatę

oddala powództwo.

XVIII C 4109/16

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W., reprezentowany przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanego W. W. 388,66 zł z odsetkami szczegółowo opisanymi w pozwie, nadto kosztów procesu ostatecznie według norm przepisanych, tytułem nabytej przez powoda od pierwotnego wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wierzytelności z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanym 8 stycznia 2014 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e (...) pozwany podniósł zarzut przedawnienia, wskazał również, że z powodem nie łączył go żaden stosunek prawny.

II. *Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.*

W. W. zawarł 11 maja 2012 roku z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Abonent nie wywiązywał się z obowiązków i umowa została wypowiedziana.

(bezsporne)

Dalszych ustaleń czynić nie sposób. Powód nie przedstawił prawidłowych dowodów na okoliczności sporne.

Brak jest możliwości ustalenia szczegółowej treści pierwotnego stosunku prawnego. Powód przedłożył na tą okoliczność kserokopie, które bez potwierdzenia za zgodność – takiego brakuje – nie mogą stanowić dowodu (k. 47 – 51).

Powód nie wykazał również, wprost kwestionowanej, skuteczności nabycia przezeń twierdzonej w pozwie wierzytelności. Również w tym zakresie przedstawiono niepotwierdzone za zgodność kserokopie dokumentów (k. 21 – 45).

Jedyne poświadczone za zgodność odpisy (kserokopie) to dokumenty zmierzające do wykazania zdolności sądowej powoda oraz prawidłowości pełnomocnictwa (k. 55, 57).

Warto zauważyć, że dokumenty związane z uzupełnieniem pozwu po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego podpisywał aplikant radcowski, który prawidłowo nie potwierdził za zgodność składanych kserokopii, nie mając do tego uprawnienia (art. 129 § 3 k.p.c.). Jednakże nie zwalnia to powoda z dopełnienia obowiązków związanych z należytych przedstawieniem dowodów, na których pragnie oprzeć swoje roszczenie procesowe. Niedopełnienie w tym zakresie należytej staranności, skutkuje przegraniem sprawy (art. 6 k.c.).

W tych okolicznościach już tylko uzupełniającą należy zauważyć, że nie załączono cennika, który pozwoliłby na ustalenie prawidłowego określenia wysokości roszczenia, co również jest podstawą do stwierdzenia, że powód i w tym zakresie nie sprostął spoczywającemu nań ciężarowi dowodu.

III. **Ocena roszczenia.**

Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych jest pozakodeksową umową odpłatną. Jakkolwiek brak jest jednoznacznej definicji w tym zakresie, wzorowanej na kodeksowych definicjach poszczególnych umów nazwanych, to odpłatny charakter tej umowy nie budzi wątpliwości (art. 56 ust. 2 pkt 5 p.t.1); nie jest też sporne między stronami, że umowa miała odpłatny charakter.

Powód dochodzi wierzytelności jako cesjonariusz. Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Nie oznacza to jednak pogorszenia sytuacji dłużnika, gdyż przysługują mu nadal – choć już przeciwko nabywcy wierzytelności – wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie (art. 513 § 1 k.c.).

Jak wyżej wspomniano, powód nie wykazał ani wysokości dochodzonego roszczenia, ani tego, że w ogóle doszło do skutecznego przelewu tej twierdzonej przezeń wierzytelności.

W tej sytuacji powództwo podlega oddaleniu w całości.

Chybiony natomiast okazał się zarzut przedawnienia. Umowa została zawarta, co jest bezsporne, 11 maja 2012 roku, zaś powództwo wniesiono w elektronicznym postępowaniu upominawczym 14 października 2013 roku, zatem niespełna dwa lata od zawarcia umowy. W tej sytuacji wobec trzyletniego okresu przedawnienia (art. 118 k.c.), nie mogło dojść do przedawnienia roszczenia z tak zawartej umowy (art. 123 § 1 pkt 1 w związku z art. 112 zd. I k.c.). Po każdym przerwaniu biegu przedawnienia, biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 k.c.), przy czym w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art. 124 § 2 k.c.).

IV. **Koszty.**

Powód przegrał sprawę w całości.

Pozwany nie wykazał jednak poniesienia kosztów, podlegających zwrotowi jako koszty procesu (art. 98 § 2 k.p.c.).

1 Ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.).